

Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 15, 2026

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. H. Boven, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. C.M.A. Knoben, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.IJ. Overgoor, mr. M. Pinar, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1148](#) 03-07-2026

Renvooiprocedure: bepaaldheidsvereiste staat overdracht van vorderingen in de weg

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2026:1741](#) 30-06-2026

Notaris die verklaring van erfrecht heeft afgegeven, heeft geen informatieplicht jegens failliete erfgenaam

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2026:1914](#) 23-06-2026

Vonnis tot faillietverklaring in hoger beroep bekrachtigd

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2026:3925](#) 15-06-2026

Vernietiging faillissement in hoger beroep

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2026:8437](#) 01-07-2026

WHOA. Afwijzing afkoelingsverzoek. Gebrek aan uitzicht op uitvoerbaar akkoord.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2026:6600](#) 30-06-2026

Faillietverklaring na vaststelling COMI aan de hand van objectieve, voor derden verifieerbare factoren

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:18503](#) 10-06-2026

Rechtbank is onbevoegd in renvooiprocedure, griffierecht wordt teruggestort

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:17716](#) 05-06-2026

Schuldenaar is gehoord en daarom niet-ontvankelijk in zijn verzet

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2021:5069](#) 09-06-2021

Verstekzaak: bestuurdersaansprakelijkheid en civielrechtelijk bestuursverbod

RECHTSPRAAK

Faillietverklaring na vaststelling COMI aan de hand van objectieve, voor derden verifieerbare factoren

Ingevolge artikel 3 lid 1 van verordening (EU) 2015/848 is bepalend waar het centrum van de voornaamste belangen van de schuldenaar gelegen is. De rechtbank stelt in dat kader vast dat meerdere objectieve en voor derden verifieerbare factoren wijzen op een COMI in Nederland.

Vast staat dat de schuldenaar een in Nederland gevestigde vennootschap is, zodat het centrum van de voornaamste belangen ('de COMI') op grond van artikel 3 lid 1 IVO in beginsel is gelegen het Nederland. Ter beoordeling van het verzoek van verzoekster c.q. schuldeiser stelt de rechtbank daarnaast vast dat meerdere objectieve en voor derden verifieerbare factoren erop wijzen dat de COMI in Nederland is gelegen. Het bewijsvermoeden van artikel 3 lid 1 IVO wordt daarom niet weerlegd.

In het Investment Memorandum van maart 2026 wordt een Nederlands adres vermeld. In de managementovereenkomst is Nederlands recht van toepassing verklaard en is opgenomen dat de schuldenaar zijn hoofdkantoor in Nederland heeft. De meeste ondernemingsactiviteiten vinden online plaats, terwijl de COO van de schuldenaar in Nederland werkzaam is. In verband met de ondernemingsactiviteiten van de schuldenaar vonden de vergaderingen in Nederland of online plaats. Daarnaast wordt in de contracten met buitenlandse partijen een Nederlands vestigingsadres gehanteerd. Daartegenover staan omstandigheden zoals het feit dat de bestuurder sinds 2021 in Portugal woont en van daaruit werkzaamheden verricht, dat sprake is van internationale klanten en dat de bestuurder in Nederland belastingplichtig is als buitenlands belastingplichtige. Deze omstandigheden zijn echter onvoldoende om het rechtsvermoeden dat de COMI in Nederland gelegen is te ontkrachten. Doorslaggevend is dat schuldenaar zich in zijn uitingen naar derden als in Nederland gevestigd presenteert. Om die reden is de Nederlandse rechter bevoegd en is Nederlands recht van toepassing op de faillissementsaanvraag.

Voor het uitspreken van een faillissement is vereist dat summierlijk blijkt van een

vorderingsrecht van de aanvrager. Vast staat dat partijen een managementovereenkomst zijn overeengekomen en dat de schuldenaar geen maandelijkse termijnen van € 12.000 exclusief btw heeft voldaan. Het verweer dat verzoeker zijn werkzaamheden niet naar behoren heeft uitgevoerd en dat er sprake is van een tegenvordering, is gemotiveerd weersproken. Niet is gebleken dat eerder is geklaagd over de uitvoering van de werkzaamheden. Daarmee is summierlijk gebleken van een vorderingsrecht.

Voorts is summierlijk gebleken van een steunvordering, onder meer doordat een vordering van € 15.000 is erkend. Er is sprake van pluraliteit van schuldeisers en ten minste één opeisbare vordering. Hiermee is voldoende aangetoond dat schuldenaar verkeert in de toestand dat hij heeft opgehouden te betalen.

De rechtbank verklaart de schuldenaar in staat van faillissement.

E. Ayerdem, juli 2026

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 30-06-2026

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2026:6600

Zaaknummer: C/13/26/195-F

Rechters: A.E. de Vos

Advocaten: I.M.C.A. Reinders Folmer

Wetsartikelen: 3 lid 1 IVO en 1, 2, 4, 6 en 14 Faillissementswet

RECHTSPRAAK

Schuldenaar is gehoord en daarom niet-ontvankelijk in zijn verzet

De rechtbank overweegt dat een schuldenaar is gehoord als hij verschijnt op de eerste behandeling bij de rechtbank en daar de mogelijkheid heeft om verweer te voeren. Dat is hier gebeurd, zodat de schuldenaar niet-ontvankelijk is in zijn verzet.

Een natuurlijke persoon is door de rechtbank Den Haag failliet verklaard. De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 31 maart 2026. De schuldenaar is op de zitting verschenen en heeft verzocht om een aanhouding van drie weken. Dit verzoek is toegewezen. Op de voortzetting van de behandeling is de schuldenaar niet verschenen. Op de ochtend van de zitting heeft hij zich ziek gemeld en verzocht om aanhouding. De rechtbank heeft dit verzoek afgewezen omdat het te laat is ingediend en niet is onderbouwd, waarna het faillissement is uitgesproken.

De schuldenaar heeft verzet ingesteld tegen het faillissementsvonnis. De rechtbank verklaart de schuldenaar niet-ontvankelijk in zijn verzet. Verzet kan slechts worden ingesteld door de schuldenaar als hij niet is gehoord (art. 8 lid 2 Fw). De rechtbank overweegt dat een schuldenaar is gehoord als hij verschijnt op de eerste behandeling bij de rechtbank en daar de mogelijkheid heeft gehad om verweer te voeren. Dat is hier gebeurd. Daar komt bij dat de schuldenaar op de eerste zitting heeft aangegeven een betalingsregeling te willen treffen. Daarmee heeft hij de vordering (gedeeltelijk) erkend en afgezien van het voeren van inhoudelijk verweer.

H.J. de Kloe, juli 2026

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 05-06-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:17716

Zaaknummer: C.09/26/140 F

Rechters: L. Mundt

Advocaten: J.I. van Vlijmen en A. el Ouath

Wetsartikelen: 8 lid 2 Fw

RECHTSPRAAK

Verstekzaak: bestuurdersaansprakelijkheid en civielrechtelijk bestuursverbod

***De rechtbank houdt in een verstekzaak de bestuurder van de failliete
vennootschap Kozijnwens B.V. aansprakelijk voor het
faillissementstekort en legt een bestuursverbod op voor de duur van
vijf jaar.***

De curator van de failliete vennootschap Kozijnwens B.V. heeft de bestuurder aansprakelijk gesteld op grond van artikel 2:248 BW en gevorderd een bestuursverbod op te leggen voor de duur van vijf jaar. Bij tussenvonnis is de curator op grond van artikel 106c Fw in de gelegenheid gesteld de rechtbank te informeren van welke andere rechtspersonen gedaagde bestuurder of commissaris is. De curator heeft laten weten dat hem geen andere rechtspersonen bekend zijn waarvan gedaagde bestuurder of commissaris is.

De rechtbank wijst de vorderingen bij verstek toe en draagt de griffier op de uitspraak na het onherroepelijk worden met bewame spoed aan te bieden aan de Kamer van Koophandel, zodat het bestuursverbod kan worden geregistreerd.

H.J. de Kloe, juli 2026

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 09-06-2021

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2021:5069

Zaaknummer: C/08/260575 / HA ZA 21-22

Rechters: U. van Houten

Advocaten: P.E.M. Schol

Wetsartikelen: 2:248 BW, 2:394 BW, 106a Fw en 106c Fw

RECHTSPRAAK

Vernietiging faillissement in hoger beroep

De schuldenaar verkeert niet meer in de faillissementstoestand. Er is voldoende geld beschikbaar om alle schulden en de faillissementskosten te voldoen en de schuldenaar drijft een levensvatbare onderneming.

De rechtbank Overijssel heeft, op verzoek van een bedrijfstakpensioenfonds en daaraan gelieerde stichtingen, het faillissement van een natuurlijke persoon uitgesproken. De schuldenaar heeft hoger beroep ingesteld tegen het faillissementsvonnis.

Het hof overweegt als volgt. De vorderingen van de aanvragers zijn opgelopen tot ongeveer € 90.000, terwijl de schuldenaar voorts een schuldenlast heeft van ruim € 30.000 bij andere schuldeisers. Inmiddels is € 50.000 overgemaakt naar de derdengeldenrekening van de advocaat van de schuldenaar. Dit bedrag kan worden aangewend om de schulden te voldoen. Daarnaast bedraagt het saldo op de boedelrekening ongeveer € 80.000 en staat er € 10.000 op de g-rekening. Deze bedragen bij elkaar zijn voldoende om alle schulden en de faillissementskosten te voldoen. Daarbij komt dat de schuldenaar een levensvatbare onderneming drijft met voldoende verdien capaciteit. Het hof oordeelt dat de schuldenaar niet meer verkeert in de toestand van te hebben opgehouden te betalen en vernietigt het faillissement.

H.J. de Kloe, juli 2025

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 15-06-2026

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2026:3925

Zaaknummer: 200.369.189

Rechters: G.P. Oosterhoff, G.J. Meijer en N.M. Brouwer

Advocaten: G. de Gelder en S.K. Tuithof

Wetsartikelen: 8 lid 1 Fw

RECHTSPRAAK

Rechtbank is onbevoegd in renvooiprocedure, griffierecht wordt teruggestort

Ten tijde van de faillietverklaring was reeds een procedure in hoger beroep aanhangig. Op grond van artikel 29 Fw moest die procedure worden voortgezet. De rechtbank verklaart zich daarom onbevoegd in de renvooiprocedure en beslist dat het griffierecht wordt teruggestort.

Essent heeft een vordering ter verificatie ingediend in het faillissement van een vennootschap. Een schuldeiser heeft de vordering betwist, waarop de rechter-commissaris partijen heeft verwezen naar de renvooiprocedure. De rechtbank overweegt dat reeds een procedure aanhangig was tussen Essent en de failliete vennootschap. De rechtbank heeft in deze procedure vonnis gewezen. Tegen dit vonnis is hoger beroep ingesteld. Op grond van artikel 29 Fw is deze procedure door de faillietverklaring geschorst, om voortgezet te worden als de verificatie wordt betwist. Nu de vordering is betwist, moet de procedure in hoger beroep worden voortgezet. De rechtbank verklaart zich onbevoegd en beslist dat het geheven griffierecht door de griffier wordt teruggestort.

H.J. de Kloe, juli 2026

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 10-06-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:18503

Zaaknummer: C/09/705835 / HA ZA 26-519

Rechters: S.M. de Bruijn

Advocaten: P. van Zwijndregt en J.P. van Rossum

Wetsartikelen: 29 Fw en 122 Fw

RECHTSPRAAK

Notaris die verklaring van erfrecht heeft afgegeven, heeft geen informatieplicht jegens failliete erfgenaam

De notaris- en gerechtsdeurwaarderskamer overweegt dat uit de Faillissementswet volgt dat de communicatie in beginsel via de curator moet verlopen. De notaris treft daarom geen verwijt voor het niet informeren van de failliete erfgenaam.

Een failliete erflater heeft een klacht ingediend tegen een notaris en verwijt de notaris dat hij hem niet heeft geïnformeerd over de verkoopopbrengst van een woning die in de nalatenschap viel. De klacht wordt afgewezen. De notaris had een beperkte rol: hij had uitsluitend een verklaring van erfrecht afgegeven. Voor het overige was de afwikkeling van de nalatenschap in handen van een executeur. Volgens de notaris- en gerechtsdeurwaarderskamer volgt uit de Faillissementswet dat de communicatie in beginsel via de curator moet verlopen. De curator had daar ook om verzocht. Indien en voor zover de notaris een informatieplicht had, valt hem niet te verwijten dat hij informatie heeft verstrekt aan de curator en niet aan de failliet. Dat de executeur en/of de curator de failliet onvoldoende zou hebben geïnformeerd, valt de notaris niet te verwijten.

H.J. de Kloe, juli 2026

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 30-06-2026

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2026:1741

Zaaknummer: 200.362.849

Rechters: J.W.M. Tromp, H.T. van der Meer en A.M.J.M. Ploumen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Renvooiprocedure: bepaaldheidsvereiste staat overdracht van vorderingen in de weg

In deze renvooiprocedure vordert eiseres erkenning van een planschadevordering en een pensioenvordering die aan haar zouden zijn gecedeerd. De Hoge Raad verwerpt het cassatieberoep: het oordeel van het hof dat niet aan het bepaaldheidsvereiste van artikel 3:84 lid 2 BW is voldaan, geeft geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting.

Triskalion B.V. is op 11 november 2014 failliet verklaard, waarna het faillissement wegens gebrek aan baten is opgeheven. De bestuurder van Triskalion, de echtgenoot van de eiseres, is op 17 september 2015 persoonlijk failliet verklaard. Zijn curator heeft in 2017 zijn resterende activa en vorderingen, voor zover deze hem bekend waren of redelijkerwijs bekend konden zijn, aan eiseres verkocht en gecedeerd. Nadat bij Triskalion van een nagekomen bate van ruim € 1,5 miljoen uit rentederivaten, inclusief rente over de periode na de vereffening, was gebleken, is de vereffening heropend en is Triskalion op 5 januari 2021 opnieuw failliet verklaard. Eiseres heeft in dit faillissement een planschadevordering van € 2.450.000 en een pensioenvordering van € 725.922 ter verificatie ingediend. Zij stelde dat haar echtgenoot deze vorderingen op Triskalion had en dat zijn curator deze aan haar had gecedeerd. Cumberland, een voorlopig erkende schuldeiser van Triskalion, heeft deze vorderingen betwist.

De Hoge Raad overweegt dat het bepaaldheidsvereiste van artikel 3:84 lid 2 BW niet strikt mag worden uitgelegd. Voor overdracht van vorderingen is noodzakelijk, maar ook voldoende, dat de akte zodanige gegevens bevat dat, eventueel achteraf, aan de hand van objectieve gegevens kan worden vastgesteld om welke vorderingen het gaat. In dit geval waren de overgedragen vorderingen omschreven als de vorderingen die de curator bekend waren of redelijkerwijs bekend konden zijn. Het oordeel dat een dergelijke omschrijving niet zonder meer aan het bepaaldheidsvereiste voldoet en dat de bekendheid van de curator aan de hand van objectieve gegevens moet kunnen worden vastgesteld, geeft volgens de Hoge Raad geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting. Het hof kon oordelen dat eiseres geen, althans onvoldoende objectieve, gegevens had aangevoerd waaruit die bekendheid kon worden vastgesteld. De

Hoge Raad verwerpt het cassatieberoep.

S.J. van den Boogert, juli 2026

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-07-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1148

Zaaknummer: 25/01510

Rechters: M.J. Kroeze, H.M. Wattendorff, A.E.B. ter Heide, F.R. Salomons en G.C. Makkink

Advocaten: H.J.W. Alt en A.G. Colenbrander

Wetsartikelen: 122 Fw en 3:84 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Vonnis tot faillietverklaring in hoger beroep bekrachtigd

Het gerechtshof Amsterdam bekrachtigt een vonnis waarbij een stichting op verzoek van vier schuldeisers in staat van faillissement is verklaard. Volgens het hof is ook in hoger beroep voldaan aan de vereisten voor faillietverklaring ex artikel 6 lid 3 Fw. Het betoog dat de aanvragers van het faillissement misbruik maken van hun bevoegdheid faalt.

In hoger beroep voerde de schuldenaar aan dat er geen sprake was van pluraliteit van schuldeisers, omdat de verzoekende partijen in eerdere procedures gezamenlijk waren opgetreden. Daarnaast betwistte hij een van de vorderingen, omdat tegen het onderliggende vonnis hoger beroep was ingesteld. Ook stelde hij een omvangrijke tegenvordering te hebben die met een van de vorderingen zou kunnen worden verrekend.

Het hof volgt deze verweren niet. Vaststaat dat meerdere proceskostenveroordelingen zijn uitgesproken ten gunste van verschillende rechtspersonen. Dat deze partijen gezamenlijk hebben geprocedeerd, maakt niet dat zij als één schuldeiser moeten worden beschouwd. Bovendien zijn de betreffende proceskostenveroordelingen uitvoerbaar bij voorraad verklaard, zodat de daaruit voortvloeiende vorderingen opeisbaar zijn, ook wanneer tegen het vonnis nog hoger beroep loopt. Daarmee is summierlijk gebleken van pluraliteit van schuldeisers.

Met betrekking tot de vraag of de schuldenaar verkeert in de toestand dat hij heeft opgehouden te betalen acht het hof van belang dat de schuldenaar de proceskostenveroordelingen uit 2022, 2023 en 2025 gedurende langere tijd onbetaald heeft gelaten. Daarbij komt dat de schuldenaar zelf heeft verklaard geen inkomsten te genereren en voor de betaling van openstaande bedragen afhankelijk is van financiële bijdragen van de bestuurder in privé en de familie van de bestuurder. Onder deze omstandigheden is summierlijk gebleken van feiten en omstandigheden waaruit volgt dat de schuldenaar verkeert in de toestand dat hij heeft opgehouden te betalen.

Ook het beroep op misbruik van bevoegdheid slaagt niet. Volgens het hof staat het de

schuldeisers vrij om het faillissement aan te vragen wanneer hun vorderingen langdurig onbetaald blijven. Niet aannemelijk is geworden dat de aanvraag uitsluitend was bedoeld om een lopende procedure van de schuldenaar te frustreren of dat de schuldenaar bij voorbaat geen verhaal biedt. Het hof bekrachtigt daarom het bestreden vonnis.

N. Gamliël, juli 2026

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 23-06-2026

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2026:1914

Zaaknummer: 200.369.136/01

Rechters: M.L.D. Akkaya, A.M. van Amsterdam en D.L.M.T. Dankers-Hagenaars

Advocaten: R. de Haan en T.P. Schut

Wetsartikelen: 8 lid 1 Fw

RECHTSPRAAK

WHOA. Afwijzing afkoelingsverzoek. Gebrek aan uitzicht op uitvoerbaar akkoord.

Voor een afkoelingsperiode is volgens de rechtbank Rotterdam in dit stadium geen plaats. Ook is niet aannemelijk dat een afkoelingsperiode in het belang is van de gezamenlijke schuldeisers.

Inleiding

In deze WHOA-procedure verzoekt de houdstermaatschappij van een internationale groep ('verzoekster') de rechtbank Rotterdam een afkoelingsperiode af te kondigen. De groep biedt logistieke diensten en opslagfaciliteiten voor grondstoffen en raakt in 2023 in financiële problemen door frauduleuze transacties. Een van de schuldeisers ('de schuldeiser') heeft een pandrecht op de aandelen die verzoekster houdt in een Rotterdamse dochtervennootschap ('de dochtervennootschap'). Een openbaar verkoopproces leidde niet tot verkoop van de aandelen, waarna de schuldeiser de voorzieningenrechter ex artikel 3:251 BW heeft verzocht de aandelen onderhands tegen een overnameprijs ('de overnameprijs') over te dragen aan een (aan de schuldeiser gelieerde) kandidaat-koper. Toewijzing van het verzoek tot afkondiging van een afkoelingsperiode moet voortzetting van de onderneming mogelijk maken zodat een WHOA-akkoord kan worden aangeboden.

Zienswijze van de schuldeiser

In zijn zienswijze schetst de schuldeiser allereerst een beeld van de stappen die verzoekster tevergeefs heeft genomen om tot een oplossing te komen, alsmede de actieve en financiële bijdrage van de schuldeiser in dat proces. De schuldeiser is voorts van mening dat een WHOA-traject tot niets zal leiden, omdat uit het voortraject is gebleken dat geen enkele partij bereid is meer te investeren dan de overnameprijs. Daar komt bij dat, mocht het überhaupt tot een akkoord komen, de uitvoerbaarheid daarvan onmogelijk is vanwege de *Gibbs*-rule. Op grond van de *Gibbs*-rule kan de vordering van de schuldeiser alleen door een Engelse rechter geherstructureerd worden en zal het akkoord op de Britse Maagdeneilanden – de vestigingsplaats van verzoekster – niet worden erkend. Tot slot is volgens de schuldeiser niet

voldaan aan de voorwaarden van artikel 376 lid 4 sub b Fw, nu de schuldenlast tijdens een afkoelingsperiode zal toenemen en de waarde van de aandelen in de dochtervennootschap zal dalen.

Beoordeling

Allereerst acht de rechtbank Rotterdam zich op grond van artikel 3 lid 1 sub c Rv bevoegd om het verzoek in behandeling te nemen, nu verzoekster substantiële activa – de niet vrij verhandelbare aandelen in de dochtervennootschap – heeft in Nederland. Voorts oordeelt de rechtbank Rotterdam dat voor een afkoelingsperiode in dit stadium, gelet op het voortraject en de stand van de procedure bij de voorzieningenrechter, geen plaats is. Ook is niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 376 Fw, omdat niet is gebleken dat de belangen van de gezamenlijke schuldeisers bij toewijzing van het verzoek zijn gediend. Van een concreet plan is volgens de rechtbank nog geen sprake en het is niet waarschijnlijk dat een reorganisatiewaarde kan worden gerealiseerd die de overnameprijs zal overstijgen. Tot slot betreft de rechtbank Rotterdam de *Gibbs*-rule in haar oordeel en komt zij tot de conclusie dat van een reëel uitzicht op een uitvoerbaar akkoord niet summierlijk is gebleken, mede omdat vooralsnog geen parallelle (herstructurerings)procedure bij de Engelse rechter is gestart.

E. Dogan, juli 2026

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 01-07-2026

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2026:8437

Zaaknummer: C/10/721050 HO RK 26/309

Rechters: M. Aukema, A.E. de Vos en M.C. Bosch

Advocaten: S.W. van den Berg en F.D. Crul

Wetsartikelen: 376 Fw, 3:251 BW en 3 lid 1 sub c Rv